

इत्यादिक्रमस्यानुसारेण जन्मनक्षत्रावधितत्तदशाधिपानामनु-
क्रमेण या दशा सा आरोहिणी तेषु चन्द्रादिपर्यन्तानां क्रमेण
यथासम्भवं तेषामेव भोगेन पुनरवरोहिणे सूर्यादीनां या
दशा सावरोहिणी। तथाहि “आग्नेयादि त्रिराष्टक्या तानि
विंशोत्तरीयके” इत्युक्तदिशा जन्मनक्षत्रानुसारेण दशाधिपे
आनीते तदुत्तरं तदुत्तरोत्तरपठितानां ग्रहाणां दशा।
तत्र यस्य सूर्यदशायां जन्म तस्य आरोहिण्येव दशा यस्य
तत्र चन्द्रादिदशायां जन्म तस्य तदुत्तरारोहक्रमेण कुजादि-
दशा आरोहिणी एवं शुक्रान्दशः परिसमाप्य सूर्या-
दीनां या दशा सैव अवरोहिणीति व्यपदिश्यते
इति सम्प्रदायविदः। अन्ये तु स्वस्वभोग्य कालस्याङ्गं प्रथमसा-
रोहिणी दशा शेषाङ्गं अवरोहिणीत्याहुः। साच ग्रहविशेषे
विशेषफलदा। यथोक्तम् “उच्चाङ्गपञ्चमस्यस्य दशा स्याद-
वरोहिणी। तस्यामल्पमवाप्नोति फलं लेशच्छुभं नरः।
मितोच्चांशगतस्यैषा नूनं मध्यफला भवेत्। सैवानिष्ट-
फलानर्था नीचार्थंशगतस्य च। नीचाङ्गपञ्चमस्यस्य
दशावरोहिणी मता। तस्यां शुभफलं श्रेष्ठमल्लोशादेव
जायते। शत्रुनीचांशगतस्यैषा किञ्चित्कष्टफलाऽधमा।
मितोच्चांशगतस्यास्य सैव सम्पूर्णदा मता”। इति सामा-
न्यतोऽभिधाय “दशाऽवरोहा दिननायकस्य क्षमिक्रिया-
वित्तगृहेष्टनाशम्। चौराग्निपीडां कलहं विरोधं नरेश-
कोपं कुरुते विदेशम्” सू०। “निशाकरस्याप्यवरोहकाले
स्त्रीपुत्रमित्राभ्वरौख्यहानिम्। मनोविकारं स्वजनैर्विरोधं
चौराग्निभूतैर्लयमेति कष्टम्”। च० “धरा सुतस्यावथरोहकाले
स्थानार्थनाशं कलिकोपदुःखम्। विदेशवासं स्वजनैर्विरोधं
चौराग्निभूतैः सततं करोति”। म०। “शशाङ्कसूनोस्त्ववरोहिणी
या दशा महत् कष्टतरं तु दत्ते। विज्ञानहीनं पदरारसङ्गं
नृपाग्निचौरैर्भयमत्र कष्टम्”। वु०। “देवेन्द्रपूज्यस्य दशाऽ-
वरोहा करोति सौख्यं सकृदेव नाशम्। सकृद्दयशःकान्ति-
विशेषजालं नरेश्वरत्वं सकृदेव याति”। इ०। “ऋगोः सुत-
स्याप्यवरोहकाले प्रचण्डवेश्यागमनं घनाग्निम्। स्त्रीपुत्र-
बन्धार्त्तमनोविकारम् भूमूलरोगं मदनार्त्तमेति” शु०।
“दिनेशसूनोस्त्ववरोहकाले राज्यव्युत्तिं दारसुतार्थनाशम्।
भाग्यक्षयं भूपतिकोपयुक्तं प्रेषत्वमायाति गुदाक्षिरोगम्”
सुवार्थचि० राज्ञोक्तोत्सवारोहावरोहयोर्विशेषो नास्ति
अवर्गं पु० अकारसजातीयस्वराणां वर्गः अकार+प्रातिशा
ख्योक्तः वर्ग वाऽस्वरवर्णं भावे, “अकचटतपयशाः वर्गा”
इतिकेरलम्। वर्गः समूहः न० ब०। २वर्गशून्ये ति०।

अवर्णं पु० अकारैकस्थानिको वर्णः शा०त०। ह्रस्वदीर्घसुतो-
दात्ताहुदात्तस्वरिताहुनासिकानहुनासिकभेदेन अष्टादश-
संज्ञकेषु (अ)वर्णेषु “अइत्यष्टादशाना संज्ञा” सि०कौ०।
वर्ण्यतेऽनेन वर्णः प्रशंसा विरोधे न०त०। प्रशंसाविरो-
धिनि २अपवादे। “सोढुं न तत्पूर्वमवर्णमीशे” न
चावदङ्गर्तुरवर्णं माथी” इति च रघुः।

अवर्त्तनं न० घट-ल्युट् अभावे न०त०। १वर्त्तनाभावे
२अस्थितौ। वर्त्ततेऽनेन करणे ल्युट् वर्त्तनं जीविका
न०ब०। ३जीविकाशून्ये ति०। [पदार्थे]।

अवर्त्तमानं ति० न०त०। १अस्थिते २भूते ३भविष्यति च
अवर्द्धमानं ति० न वर्द्धमानः विरोधे न०त०। वृद्धिशून्ये
क्षयिण्यौ। [शून्ये ति०।

अवर्षणं न० अभावे न०त०। १वर्षणाभावे न०ब०। २वर्षण-
अवलक्षणे पु० अवलक्ष्यते अव+लक्ष-घञ्। ३श्वेतवर्णे अर्ष०
आद्यच्। २तद्वति ति०। अतोलोपे वलक्षोप्युभयत्र।

अवलग्नं पु० अव+लग-क्त नि० इडभावः लसज्-क्त वा।
(माजा) १देहसध्यभागे। २सम्बद्धभावे ति०। “विपुल-
तरोनुसखलोचनावलग्नम्” माघः।

अवलत्तिका स्त्री अव+लत्-तिकन्। गोधायाम् उज्व०।

अवलम्बं पु० अव+लबि-आधारे घञ्। १आश्रये भावे घञ्।
२द्रव्यान्तराश्रयणे। “सावलम्बगमना मृदुस्वना” रघुः।
करणे घञ्। २अवलम्बसाधने दण्डादौ।

अवलम्बनं न० अव+लबि-भावे ल्युट्। आलम्बने पतना-
दिनिवारणाय द्रव्यान्तराश्रयणे “अवलम्बनाय दिनभर्तुरभूत्
पतिष्यतः करसहस्रमपि” माघः। “सहिष्यते तत्प्रयत्नावल-
म्बनम्” कुमा०। “प्रस्थानविल्लवगतेरवलम्बनाय” शकु०।
आधारे ल्युट्। २आश्रये। करणे ल्युट्। आलम्ब-
साधने ३दण्डादौ।

अवलम्बितं ति० अव+लबि-कर्मणि क्त। १आश्रिते २आल-
म्बिते “अवलम्बितकर्णशष्कुलीकलसीकं रचयन्नवोचत”-
नैषध०। ३शीघ्रे न० ४तद्वति ति०जटा०। अव+लम्ब-
कर्त्तरि क्त। ५अवतीर्णे।

अवलम्बित्वात् ति० अव+लबि-णिनि। १आलम्बनकर्त्तरि “यस्या
भवानपरधूर्यपदावलम्बी” रघुः। “स गोपतिं नन्दिभुजावल्बी”
कुमा०। “अथ धूमाभितान्नाहं वृषशास्त्रावलम्बितम्” रघुः।
२अवतारके उच्चस्थानात् अधःपातिनि। “भगवति मरी-
चिभालिनि अस्ताचलचूडावलम्बिनि” काद०।

अवलम्बित्वात् ति० अव+लिप-क्त। १गविते “न मूलैर्नावलम्बित्वात्”